

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro præfecto. 299.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

mo arrogans? Quid quietam ac pacatam vitam turbas? Quid mansuetudini bellum infers, nec Deum metuens, nec flagitij tui pudore suffusus? Nam quia probum virum necasti, multę te lingue profcindunt. Quoniam autem, perinde atque improbo quodam viro de medio sublato, huiusmodi cęde gloriaris, plures te rursum tragicis verbis insectantur. Animaduerte igitur, o stolide, num vt Moses cędem perpetraris, aut, vt Phinees, zelo exarferis, aut, vt Samuel, diuinam iniuriam vltus sis, aut, vt Elias, impietatis vindicem te prębueris: ac tum ob admiffum facinus magnificę de te senti. Quod si nec lex vlla te designauit, nec belli ordo armavit, nec diuinum oraculum te ad tribulis tui profundendum sanguinem immisit, fatius tibi nunc fuerit, vt imbutas cruore manus tuas expies, cruorem tuum effundendum dedas, quān vt animo scelus retineas, ac futurę vitę tribunalibus ad sempiternum cruciatum ferueris.

Luca Cęnobiarchę. 298.

Clamauit perdix, congregauit quę non peperit, ditescens non cum iudicio, inquit Prophetarum omnium calamitosissimus Hieremias, sceleratum belli ducem describens, aduersus veritatem in extremis temporibus arma induentem, atque omnes item eos, qui temeratio animo, ac non ad commodum & vtilitatem, militaris imperratoris munere funguntur. Cum igitur hęc ita se habeant, ecquid tu, non monachorum, sed pugnatorum globos ac phalanges paras? Equum enim fuerit, te illud perspicere, inconditę turbę desidıa atque inertıa in cogitationum perturbationem prolabi. Quam brem aut eos operari doce, aut multitudinę hanc minue, ne alioqui tibi deprecationis labor subeudus sit, armisque indigeas, cum eos crapula cum otio coniuncta ad rerum nouarum studium incitarit.

Isidoro presbıto. 299.

Si ex Deo pendemus, veniamque ab eo

ἡρέμων βίον κυκᾶς; ἢ τίω ἑπείκειασ
 σκηπολεμείς, ἔτε τὸν θεὸν φοβέμενος,
 ἔτε τίω οἰκείαν παρᾶξιν οὐχικωμέμενος,
 ὅτι γὰρ ἀπέκτεινας ἀνθρώπων χει-
 ρίν, πολλά σε γλώσσαι καμφοδοῦσιν· ὅ-
 τι δὲ ὡς πινα τῆς φαύλων ἀνηρικᾶς
 ἐναβρωῆ τῶ φόνῳ, πλείονές σε πάλιν
 παραγοδοῦσι. κατανοήσον οὐκ ἀσύν-
 νοπτε, εἰ ὡς ὁ Μωϋσῆς ἐφόρευσας, εἰ ὡς
 Φινεὲς ἐξήλωσας, εἰ ὡς Σαμουὴλ ἡ-
 μνας θείας, εἰ ὡς Ηλίας ἐξεδίκησας, ἔ-
 τότε μέγα φρόνεις ἔφ' οἷς ἐτόλμισας· εἰ
 δὲ ἔτε νόμος σε τίς χειροτότησεν, ἔτε
 πολέμου τάξις ἐξώπλισεν, ἔτε θεὸς
 χησμός ἐπαφῆκε τῶ ὀμοφύλῳ σου ἀί-
 ματι, καὶ αἰ τοῖς τοῖς ἐχθροῖς ἀγάπην
 ἀπέδῃμενος, καλόν σοι νῦν ἀφαιμά-
 ξαι τὰς χεῖρας ἑπιδοῦπι πρὸ οἰκείων
 αἵμα πρὸς ἐκχυσίν, ἢ τηρήσαι κα-
 τὰ ψυχὴν τὸ παράπωμα, καὶ τοῖς ἐ-
 κείθεν διαστρέψεις, πρὸς αἰωνία φου-
 λάτῃεσθαι κόλασιν.

Δακᾶ ἀρχιμανδρίτη. 300.

Ἐφώνησε πέρδιξ· συνήγαγεν ἅσιν ἔ-
 τεκε· ποιῶν πλεόντων αὐτῆς ἔμετὰ χρι-
 στας, ὁ τ' ἀποφητῆς ἔφη πολυπαθέ-
 σατος Ἱερემίας, τὸν ἀδικὸν στρατηγὸν
 Δαχγάφον, καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τοῖς
 ἐχάτοις χροῖσι ὀπλιζόμενον, καὶ
 πάντα τὸς ἀκρίτῳ γνώμῃ, καὶ ὅτε
 εἰς ὅησιν στρατηγικῆς· εἰ τοίνυν
 ταῦθ' ἔστω ἔχει, τί εἶπῃ καὶ φάλαγγ-
 γας εὐτρέπιζεις, οὐ μοναχῶν, ἀλλὰ
 μάλλον μαχητῶν· δίχμος γὰρ αἰ εἶη
 σσιδεῖν, ὅτι οὐκ ἄδης ἀργία εἰς λο-
 γισμῶν σκαπίτην ἀταξία· ἢ οὐκ ἐρ-
 γάζεσθαι διδάξον, ἢ τὸν δῆμον ἐλά-
 τωσον, μή σοι περισβείας γένῃται πό-
 νος, καὶ ὀπλων δευθῆς, ἢ ἵεα αὐτῶς ἵτασιν
 κραπάλη μετὰ τῆς χολῆς πρὸς νεο-
 πτελομῶδες ἐρεθίσθ.

Ἰσιδώρῳ ἐπαρχῷ. 301.

Εἰ θεὸς ἐξηγήθημεθα, καὶ συγχώρησιν
 παρ'

παρ' αὐτῆς ἔξαιτούμεθα, συγχωρήσω-
μεν τοῖς υπευθύνοις ὀφλήματα, ἵνα
τούτω τὸ μηδὲν χρεωστὴν καταρθώσω-
μεν. Βῶνος ὁ ναύκληρος οἶτον ἔφη τῷ
δημοσίῳ λοιπά ζῆσθαι, ὃν ἄνεμοι καὶ
καταρτίδες καὶ λαίλαπες κατὰ θά-
λασσαν ἐμερῖσαντο· ἢ τοίνυν τῷ σάλα
τῆς θαλάσσης ὀπιτιμήσατε, διαχω-
σούη κυβερνῶντες τὰ σφάλματα, ἢ
ἄλλοις ἂν ἀμαρτάνωμεν, τοῖς σπι-
πώμασι συγγνώσκετε.

Σωζομένην δομεστικῶν τῶ ἐπαρχῆς. τ.

Βῶνος ἔστος ὁ διδούς σοι τὰ χράμα-
ματα, θαλασσιῶν ἐπειραθῆ πόνων, ἀ-
νέμων μὲν ὕλητων, κυμάτων δὲ σκλη-
ρῶν, καὶ οἶτον ἀφῆρῆθῃ δημόσιον. ἔ-
πειδὴ τοίνυν ἔστι πῶ μὲν γνώμην οὐ
ναύκληρος, πῶ δὲ θρησκείαν ὀρθόδο-
ξος, πῶ δὲ γλώσσαν, ἔχῃ οἷός ναυπι-
κός, καὶ πάντα σοι ἄρετας, λύσον αὐ-
τὸν τῆς ἀθυμίας, ἵνα σε χεῖρὸς σέ-
φάνοις ἀφῆρασίας ἐν τῇ μεγάλῃ ἡμέ-
ρᾳ τελευτήσῃ.

Θεογνώστῳ. τὰ.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία
σου, αὐταῖ με παρεχάλεσαν· τοῦτο,
οἶμμι, ἔστιν, ἔπειδὴ ῥαθυμίας ἕως
ἀμαρτίας ὠλίθησα, ῥάβδῳ μὲν
με ἕως νῆψιν ἐπαίδευσας· ἔπειδὴ
δὲ μασιζόμενος εἰς ὀλιγοψυχίαν ἐ-
πεπόμην, βακτηρία δυναμούσῃ με
ἐπετέλεξας.

Κυρτίνῳ μοναχῷ. τβ.

Ὅρος ἔσω σοι φιλοσοφίας, ἢ τῆς
ἀθλητικῆς μεθ' ὧν ἐτάχης γυμνασία. ἀ-
δὲ νῦν ἐν σκείνοις ὄρας, καὶ ζήλῳ, καὶ
πλήρῳ, ὡς πολλῆς γέμοντα σο-
φίας, καὶ πολλοὺς πλέξαντα τοῖς ἐν-
παλάμοι σεφάνας.

Δαμάνδρῳ. τγ.

Ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε,

exposcimus, ijs, qui nobis obnoxij sunt,
debita remittamus: vt hac ratione hoc cō-
sequamur, ne quicquam debeamus. Nau-
clerus Bonus ait se Reipublicæ de fru-
mento reliquari, quod venti ac turbines
& procellæ in mari sibi vendicarunt. Qua-
re aut maris iactationi ac tempeftati suc-
censete, res æqua ratione gubernâtes: aut,
quo adusque peccemus, aduersis rerum
euentibus ignoscite.

Sozomeno, præfecti domestico. 300.

Bonus hic, qui literas nostras tibi reddit,
marinorum laborum, atque ingentium
ventorum, grauiumque fluctuum pericu-
lum fecit, publicique frumenti detrime-
nto mulctatus est. Quoniam igitur animi
instituto ac sententia nauclerus non est,
religione autem orthodoxus est, lingua ve-
rò minimè nautica præditus, ac denique
omnibus in rebus tibi gratus & acceptus,
angore animi ac mœstitia eum libera: vt &
Christus in magno illo die immortalitatis
corona te coronet ac perficiat.

Theognosto. 301.

Virga tua, & baculus tuus, ipsa me con-
solata sunt. Hoc est, vt quidem opinione
assequor: Quoniam ob negligentiam at-
que incuriam in peccatum lapsus sum, vir-
ga quidem me ad animi attentionem ac
vigilantiam erudisti. Quoniam autem tur-
sum flagris affectus in animi imbecillita-
tem vergebam, corroborante baculo me
fulcisti.

Quintino monacho. 302.

Philosophiæ regula tibi sit, athletarum,
in quorum numerum te aggregasti, exer-
citatio. Quæ autem nunc in illis cernis, ea
etiam imitare ac præsta, vt quæ ingenti sa-
pientia referta sint, multasque ijs, qui hu-
iusmodi certamine funguntur, coronas
nectant.

Leandro. 303.

Humana natura, vir eximie, nec eiusmo-